

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 637/2022
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиља АА из ..., улица ... број .., коју заступа Милица Видић, адвокат из ..., и ББ из ..., улица ... број .., коју заступа Видосава Видић Манастирац, адвокат из ..., против тужене Општине Пећинци, улица Слободана Бајића број 5, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Пећинци, ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужитељица изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2187/21 од 22.11.2021. године, у седници већа одржаној 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужитељица.

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2187/21 од 22.11.2021. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2187/21 од 22.11.2021. године, делимично је укинута пресуда Основног суда у Руми П1 519/20 од 23.03.2021. године и одбачене тужбе тужиља у односу на захтев за поништај првостепених и другостепених решења тужене, ближе означених у изреци другостепене пресуде. У преосталом делу преиначена је цитирана првостепена пресуда, тако што је одбијен захтев АА за накнаду штете у износу од 346.758,57 динара, као и захтев тужиље ББ за враћање на рад. Цитирана првостепена пресуда је делимично и потврђена у односу на одбијајући део захтева ББ за исплату износа од 553.241,43 динара, као и у односу на делимичну пресуду број П1 519/20 од 03.03.2021. године. Такође, другостепеном пресудом је одбијен захтев тужиља за накнаду трошкова првостепеног поступка и исте су обавезане да туженој надокнаде све трошкове спора.

Против наведене другостепене пресуде тужиље су изјавиле благовремену и дозвољену ревизију. Пресуду побијају због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама разлога прописаних одредбом члана 408. ЗПП и установио да је ревизија тужиља основана.

Према утврђеном чињеничном стању, начелник Општинске управе Општине Пећинци је донео решење број ... од 10.01.2014. године којим је утврђено да је тужиља АА, дипломирани ..., VII-1 стручне спреме по звању самостални стручни сарадник, распоређена на радно место „стручно – оперативни послови за ...“ у Одељењу за ..., нераспоредена. У овом решењу је наведено да је радно место на коме је запослена тужиља укинута Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних места од 25.12.2013. године и да тужиља није могла бити распоређена на друго радно место у истом или другом државном органу, те да ће јој бити обезбеђено плаћено одсуство у периоду од 45 дана од дана доношења решења, јер не постоји непопуњено радно место у Општинској управи које одговара њеној стручној спреми. У изреци решења је наведено да се тужиљи одобрава коришћење права на плаћено одсуство у наведеном трајању. Тужиља је изјавила приговор против наведеног решења од 10.01.2014. године који је делимично усвојен решењем број .. од 30.01.2014. године, тако што је утврђено да тужиљи плаћено одсуство почиње од дана пријема решења од 10.01.2014. године, а не од дана његовог доношења. Дана 24.02.2014. године тужена је донела решење број ... којим тужиљи АА престаје радни однос са даном 25.02.2014. године из разлога што је услед промена у организацији стекла статус нераспореденог радника. Тужиља је изјавила приговор и на решење од 24.02.2014. године дана 25.02.2014. године, који је одбијен решењем тужене број ... од 13.03.2014. године. Тужиља АА живи у породичној кући са родитељима и нема обавезу издржавања других лица. Утврђено је колику је плату месечно остваривала у периоду од септембра 2013. године закључно са децембром 2013. године, као и за јануар и фебруар 2014. године.

Начелник Општинске управе Општине Пећинци је донео и решење број ... од 10.01.2014. године, којим је утврђено да је тужиља ББ, специјалиста струковни ..., VII-1 стручне спреме, по звању виши стручни сарадник, распоређена на радно место „шеф месне канцеларије – ...“ стручно – оперативни послови за ...“ у насељеном месту ... у Одељењу за ..., нераспоредена. Тужиља је изјавила приговор против наведеног решења од 10.01.2014. године који је делимично усвојен решењем број ... од 30.01.2014. године, тако што је утврђено да тужиљи плаћено одсуство почиње од дана пријема решења од 10.01.2014. године, а не од дана његовог доношења. Дана 24.02.2014. године тужена је донела решење број ... којим тужиљи ББ престаје радни однос са даном 25.02.2014. године са образложењем да је дошло до промене у организацији и методу рада, односно у смањењу обима и укидању послова, а да тужиља није могла бити распоређена на друго упражњено радно место које би одговарало њеној стручној спреми. Тужиља је изјавила приговор и на решење од 24.02.2014. године, који је одбијен решењем тужене број ... од 13.03.2014. године.

На радном месту „шефа месне канцеларије – ...“ на дан 24.12.2013. године било је запослено девет извршилаца, међу којима и тужиља ББ, а према Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних места од 08.07.2013. године за наведено радно место било је предвиђено четрнаест извршилаца. Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних места од 25.12.2013. године број извршилаца на наведеном радном месту је смањен на осам извршилаца.

Тужиља АА је поднела првостепеном суду 18.02.2014. године тужбу против тужене којом захтева поништај решења тужене ... од 30.01.2014. године, а дана 31.03.2014. године поднела је и тужбу против тужене којом захтева поништај решења тужене број ... од 13.03.2014. године. У тужби је истакнут захтев да се врати на радно место које одговара њеном степену стручне спреме, радним способностима и искуству. Тужиља ББ је поднела првостепеном суду 18.02.2014. године тужбу против тужене којом захтева поништај решења тужене ББ од 30.01.2014. године, а дана 31.03.2014. године и тужбу против којом захтева поништај решења тужене број ... од 13.03.2014. године. У тужби је истакнут захтев да се тужена обавезе да је врати на радно место које одговара њеној стручној спреми, радним способностима и искуству.

Поднеском од 11.02.2016. године тужиља АА је захтевала поништај решења тужене број ... од 10.01.2014. године и решења тужене број ... од 24.02.2014. године, као и да је тужена врати на радно место које одговара њеној стручној спреми, радном искуству и способностима, те предложила да првостепени суд донесе пресуду којом ће поништити наведена првостепена решења тужене од 10.01.2014. године и 24.02.2014. године и обавезати тужену да је врати на радно место које одговара њеном степену стручне спреме, способностима и радном искуству.

Поднеском од 11.02.2016. године тужиља ББ захтевала поништај решења тужене број ... од 10.01.2014. године и решења тужене број .. од 24.02.2014. године, као и да је тужена врати на радно место које одговара њеном степену стручне спреме, радним способностима и искуству. Предложила да првостепени суд донесе пресуду којом ће поништити наведена првостепена решења тужене од 10.01.2014. године и 24.02.2014. године и обавезати тужену да је врати на радно место које одговара њеном степену стручне спреме, радним способностима искуству.

На темељу оваквог чињеничног стања другостепени суд је нашао да су тужиље у поднеску од 11.02.2016. године поставиле само захтев за поништај првостепених решења тужене од 10.01.2014. године и 24.02.2014. године. Стога је тај суд закључио да је овим поднеском извршено истовремено учињено и повлачење раније постављених захтева за поништај другостепених решења тужене. Из тог разлога другостепени суд налази и да су захтеви тужиља за поништај спорних другостепених решења тужене изнова постављени тек у поднесцима од 21.04.2018. године за тужиљу АА, односно 24.04.2018. године за тужиљу ББ. Следом тог става изведен је и закључак да су овим поднесцима поднете нове тужбе по протеку рока од 15 дана прописаног одредбом члана 71. став 6. Закона о радним односима у државним органима. Из тих разлога укинута је првостепена пресуда и тужба одбачена у односу на постављени захтев за поништај спорних решења тужене. Последишно је преиначена првостепена пресуда у погледу усвајућег захтева тужиље АА за накнаду штете и тужиље ББ за враћање на рад, тако што је тај захтев одбијен.

Врховни касациони суд не прихвата изнето становиште другостепеног суда, јер налази да представља арбитрерно пресуђење које има за последицу незаконито одбацивање тужби у овом спору.

То је последица чињенице да тужиље у поднеску од 11.02.2016. године ни једном речју нису изјавиле да повлаче претходно благовремено поднете тужбе за поништај другостепеног решења тужене. Таква изјава тужиља није дата ни на било ком рочишту. Цитирани поднесак, као и изјава пуномоћника тужиља дата на рочишту на коме је закључена главна расправа јасно опредељује само захтев да се поништи првостепеног решење тужене од 10.01.2014. године и 24.02.2014. године. Међутим, тако дата изјава нема садржину језичког исказа да се истовремено врши повлачење раније поднетих тужби за поништај другостепених решења тужене. Стога се не може закључити да су тужиље тек са поднеском од 21.04.2018. године изнова истакле захтев за поништај другостепених решења тужене. Из тог разлога погрешно је становиште другостепеног суда да се од 21.04.2018. године, као датума подношења поднеска, рачуна и рок за подношење тужбе, односно да се из тог разлога тужбе у овом спору сматрају поднетим по истеку рока прописаног одредбом члана 71. став 6. Закона о радним односима у државним органима. Зато се побијана другостепена пресуда мора укинути.

То су разлози због којих је на темељу одредбе члана 416. став 2. ЗПП одлучено као у изреци.

У поновљеном поступку другостепени суд ће испитати поднете жалбе са становишта правилног утврђења одлучних чињеница за пресуђење и правилне примене материјалног права и поново одлучити о основаности или неоснованости истих.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**